

DE
OPSTANDING
was NIET op zondag

DE OPSTANDING was NIET op zondag

Herbert W. Armstrong

Dit boekje mag niet worden verkocht. Het is een kosteloze publikatie, uitgegeven in het algemeen belang door de Worldwide Church of God.

Copyright <
1952, 1971, 1972, 1985 Worldwide Church of God
Alle rechten voorbehouden

Lag Jezus drie dagen en drie nachten in het graf, zoals Hij duidelijk zei in Mattheüs 12:40? Krijgt u drie dagen en drie nachten tussen zonsopgang op „Goede vrijdag” en zonsopgang op „Paaszondag”?

TEGENWOORDIG wordt algemeen aangenomen dat Jezus op vrijdag werd gekruisigd en de opstanding op zondagmorgen omstreeks zonsopgang plaatsvond.

Weinig belijdende christenen hebben er ooit aan gedacht deze „Goede vrijdag-Paaszondag”-traditie eens te onderzoeken of te bewijzen. Niettemin zegt de Bijbel ons alle dingen te toetsen (te bewijzen). En u zult van het volgende bewijs letterlijk versteld staan.

Als *bewijs* is er slechts één betrouwbare bron van informatie, één enkel historisch verslag: de Bijbel.

Traditie is geen bewijs

Er waren geen ooggetuigen van de opstanding. Ook de zogeheten „apostolische vaders” hadden geen andere bron van informatie dan het verslag dat ons heden ter beschikking staat: de bijbelse openbaring. Elke traditie die met Gods openbaring strijdig is, moet dus worden afgewezen.

Wat zijn de geregistreerde feiten?

De sceptische Parizeeën vroegen Jezus om een teken — een bovennatuurlijke aanwijzing — als bewijs dat Hij de Messias was.

Jezus antwoordde: „Een boos en overspelig geslacht verlangt een teken, maar het zal geen teken ontvangen dan het teken van Jona, de profeet. Want gelijk Jona drie dagen en drie nachten in de buik van het zeemonster was, zo zal de Zoon des mensen in het hart der aarde zijn, DRIE DAGEN EN DRIE NACHTEN” (Matth. 12:39-40).

Laten wij nu eens stilstaan bij het enorme belang — de vérstrekkende betekenis — van Jezus' bewering.

Hij verklaarde uitdrukkelijk dat het enige teken dat Hij als bewijs van zijn messiasschap zou geven was, dat Hij precies drie dagen en drie nachten in het rotsgraf in „het hart der aarde” zou zijn.

De strekking van het teken

Deze Christus-verwerpende Parizeeën eisten bewijs. Jezus bood hun slechts één bewijs. Dat bewijs was niet het feit van de opstanding zelf. Het was de tijdsduur van zijn verblijf in zijn graf alvorens Hij zou worden opgewekt.

Denk eens aan wat dit betekent! Jezus baseerde zijn aanspraak dat Hij uw en mijn Verlosser is op zijn verblijf in het graf van precies drie dagen en drie nachten. Zou Hij precies drie dagen en drie nachten in de aarde verblijven, dan zou Hij de Verlosser blijken te zijn — faalde Hij in het vervullen van dit teken, dan moet Hij als een misleider worden verworpen!

Geen wonder dat Satan de ongelovigen laat spotten met het verhaal van Jona en de „walvis”! Geen wonder dat de duivel een traditie heeft doen ontstaan waarmee wordt *geloochend* dat Jezus de Messias is!

Het dilemma van de critici

Dit ene en enige bovennatuurlijke BEWIJS dat ooit door Jezus voor zijn messiasschap werd gegeven, irriteert de commentatoren en bijbelcritici in hoge mate. Hun pogingen om dit enige bewijs van Christus' goddelijkheid weg te redeneren zijn uitermate potsierlijk. Zij moeten het immers wel wegedeneren, anders beleeft hun „Goede vrijdag- Paaszondag"-traditie het.

Eén commentator zegt: „Natuurlijk weten wij dat Jezus in feite slechts half zo lang in het graf was als Hij dacht dat Hij zou zijn!" Sommige uitleggers maken zozeer misbruik van onze goedgelovigheid dat zij ons vragen te geloven dat „in het De opstanding was niet op zondag Grieks, waarin het Nieuwe Testament is geschreven, de uitdrukking 'drie dagen en drie nachten' drie *perioden* van óf dagen óf nachten betekent".

Jezus, beweren zij, werd kort voor zonsondergang op vrijdag in het graf gelegd en op zondagmorgen bij zonsopgang stond Hij op: twee nachten en één dag.

De bijbelse definitie

De bijbelse definitie van de duur van „nachten en dagen" is echter eenvoudig.

Zelfs deze zelfde bijbelcritici erkennen dat in het Hebreeuws, de taal waarin het boek Jona is geschreven, de uitdrukking „drie dagen en drie nachten" een periode van 72 uur betekent: drie twaalfurige dagen en drie twaalfurige nachten.

Zie Jona 1:17: „En Jona was in het ingewand van de vis *drie dagen en drie nachten.*" Dit, geven zij toe, was een periode van 72 uur. En Jezus zei ondubbelzinnig dat GELIJK Jona drie dagen en drie nachten in de buik van de grote vis was, zo zou Hij dezelfde tijdsduur in zijn graf zijn.

Evenals Jona 72 uur in het „graf" (vgl. Jona 2:2) was, om, nadat hij op bovennatuurlijke wijze door God was opgewekt (door te worden uitgespuwd), voor de bevolking van Ninevé een verlosser te worden na het verkondigen van de waarschuwing voor hen, zo zou Jezus 72 uur in zijn graf zijn, om vervolgens door God te worden opgewekt teneinde de verlosser van de wereld te worden.

Wist Jezus wel hoeveel tijd er in een „dag" en in een „nacht" zit? Jezus antwoordde: „Gaan er geen twaalf uren in een dag? .. . maar wanneer iemand bij nacht loopt, stoot hij zich" (Joh. 11:9-10).

Let op de bijbelse definitie van de uitdrukking „de derde dag". Een groot aantal teksten zegt ons dat Jezus de derde dag opstond. Zie hoe de Bijbel de tijd preciseert die nodig is om „de derde dag" te voltooien.

In Genesis 1:4 maakte God „scheiding tussen het *licht* en de *duisternis*. En God noemde het *licht* dag, en de *duisternis* noemde Hij nacht. Toen was het avond [duisternis] geweest en het was morgen [licht] geweest: *de eerste dag* ... Toen was het avond [duisternis] geweest en het was morgen [licht] geweest: *de tweede dag*.. . Toen was het avond [nu drie perioden van duisternis die *nacht* heten: drie nachten] geweest en het was morgen [nu drie perioden van licht die *dag* heten: drie dagen] geweest: *de derde dag*" (Gen. 1:4-13).

Dit is de enige bijbelse definitie die de hoeveelheid tijd die in de uitdrukking „de derde dag" is besloten, verklaart en vaststelt. Deze omvat drie donkere perioden die „nacht" heten, en drie lichte perioden die „dag" heten: drie dagen en drie nachten, en Jezus zei dat elke periode twaalf uur telt: een totaal van 72 uur.

Dit zou afdoende moeten zijn! Ieder zevenjarig kind kan dit aan het einde

van de tweede klas gemakkelijk uitrekenen.

Wat is er fout?

Wat is er fout aan deze duidelijke, eenvoudige woorden van Jezus? Hoe *weten* deze geleerde en nauwgezette theologen dat Jezus op „Goede vrijdag” werd gekruisigd en op „Paaszondag” opstond?

Het eenvoudige antwoord is: zij weten het niet — want het is niet zo! Het is louter traditie, een traditie die ons van kindsbeen af is bijgebracht en die wij achteloos hebben aanvaard! Jezus waarschuwt tegen het „krachteloos” maken van Gods Woord „door uw overlevering”, d.w.z. door uw traditie (zie Markus 7:13).

Wij hebben nu twee bijbelse getuigenissen onderzocht, in Mattheüs en in Jona, die beide de tijdsduur dat het lichaam van Jezus in het graf verbleef vaststellen op drie dagen en drie nachten, door de Bijbel duidelijk gedefinieerd als 72 uur. Laten wij nu vier andere bijbelse getuigenissen onderzoeken die hetzelfde bewijzen.

Markus 8:31: „En Hij begon hen te leren, dat de Zoon des mensen veel moest lijden en verworpen worden door de oudsten en de overpriesters en de schriftgeleerden, en gedood worden en NA drie dagen opstaan.”

Elke tweedeklasser kan dit uitrekenen. Als Jezus op vrijdag was gedood en vervolgens *na* één dag was opgestaan, zou de opstanding op zaterdagavond hebben plaatsgevonden. Als Hij na twee dagen was opgestaan, zou de opstanding op zondagavond hebben plaatsgevonden; en na De opstanding was niet op zondag drie dagen, dan zou de opstanding op maandagavond hebben plaatsgevonden!

Onderzoek deze tekst nauwkeurig. U kunt met geen enkele rekenkundige procedure op minder dan een volle 72 uur — drie dagen en drie nachten — uitkomen bij een opstanding die drie dagen *na* de kruisiging plaatsvond. Als Jezus slechts van vrijdag zonsondergang tot zondag zonsopgang in het graf is geweest, dan moet u ook deze tekst uit uw bijbel schrappen, of u moet Jezus Christus als een bedrieger afwijzen! Als Hij *na* drie dagen opstond, zou het meer dan 72 uur kunnen zijn, maar het kan geen seconde minder zijn.

Nu Markus 9:31: „ ... zij zullen Hem ter dood brengen en drie dagen na zijn dood [ten *derden* dage; *Statenvert.*] zal Hij opstaan.” De tijdsduur waarvan hier sprake is moet tussen de 48 en 72 uur zijn. Het kan evenwel geen seconde *meer* zijn dan 72 uur, wilde Jezus nog op de derde dag opstaan. En het kan niet de tijd tussen vrijdag zonsondergang en zondag zonsopgang zijn; dat is immers slechts 36 uur, wat ons brengt tot het midden van de tweede dag *nadat* Hij was gedood.

In Mattheüs 27:63 wordt Jezus geciteerd: „Na drie dagen word Ik opgewekt.” Dit kan niet minder dan 72 uur zijn. En in Johannes 2:19-21: „Jezus antwoordde en zeide tot hen: Breekt deze tempel af en BINNEN drie dagen zal Ik hem doen herrijzen . . . Maar Hij sprak van de tempel zijns lichaams.” „Herrijzen” BINNEN drie dagen na te zijn afgebroken, ofwel gedood en begraven, kan niet na meer dan 72 uur zijn.

Als wij alle getuigenissen van *de Bijbel* moeten accepteren, moeten wij concluderen dat Jezus precies drie dagen en drie nachten — drie volle 24-urige dagen: 72 uur — in het graf was, of het enige bovennatuurlijke bewijs dat Hij gaf schiet te kort.

Het tijdstip van de opstanding

Let nu nauwkeurig op het volgende feit: teneinde drie dagen en drie nachten — 72 uur — in het graf te zijn moest onze Heer op precies dezelfde tijd van de dag worden opgewekt als zijn lichaam in het graf werd gelegd.

Laten wij ons goed realiseren wat dit uiterst belangrijke feit betekent.

Indien wij het tijdstip van de begrafenis kunnen vinden, dan hebben we tevens het tijdstip van de opstanding. Als de begrafenis bijvoorbeeld bij zonsopgang was, dan moest de opstanding, als het lichaam drie dagen en drie nachten in het graf was, eveneens bij zonsopgang, drie dagen later, plaatsvinden. Als de begrafenis om twaalf uur 's middags was, was de opstanding om twaalf uur 's middags. Als de begrafenis bij zonsondergang was, was de opstanding bij zonsondergang, drie dagen later.

De dag van de kruisiging werd „de Voorbereiding” genoemd, de dag voor „de sabbat” (Matth. 27:62; Markus 15:42; Lukas 23:54). Deze dag eindigde bij zonsondergang, volgens de bijbelse berekening (Lev. 23:32). Jezus riep met luider stem kort na „het negende uur”, d.w.z. drie uur in de middag (Matth. 27:46-50; Markus 15:35-37; Lukas 23:44-46).

Toch werd Jezus nog vóór deze zelfde dag eindigde begraven — nog voordat de zon onderging (Matth. 27:57; Lukas 23:52-54; Joh. 19:42). Johannes voegt er nog aan toe: „Daar dan legden zij Jezus neder wegens de Voorbereiding der Joden”. Volgens de wetten die door de Joden in acht worden genomen moeten alle dode lichamen vóór het begin van een sabbat of feestdag begraven zijn. Daarom werd Jezus nog vóór zonsondergang op dezelfde dag dat Hij stierf begraven. Hij stierf kort na 3 uur 's middags.

Derhalve — en let hier nauwkeurig op — was de begrafenis van Christus' lichaam in de late namiddag! Het was tussen drie uur 's middags en zonsondergang, zoals deze bijbelteksten bewijzen.

En aangezien de opstanding drie dagen later op precies dezelfde tijd van de dag moest plaatsvinden, vond de opstanding van Christus niet bij zonsopgang plaats, maar in de late namiddag, tegen zonsondergang. Hoe opzienbarend dit feit ook moge zijn, het is de ondubbelzinnige waarheid van de Bijbel!

Indien Jezus op enig ander tijdstip is opgestaan, kan Hij niet drie dagen en drie nachten in zijn graf zijn geweest. Indien Hij op enig ander tijdstip is opgestaan, heeft Hij met het enige teken dat Hij gaf, gefaald in het bewijzen dat Hij de ware Messias is, de Zoon van de levende Schepper. Of Hij is aan het EINDE van een dag tegen zonsondergang opgestaan, of Hij is de Christus niet! Zijn aanspraak daarop liet Hij van dit ene en enige teken afhangen.

Een aloude traditie moet dus worden losgelaten.

Welke sabbat volgde op de kruisiging?

Nu komen wij aan een tegenwerping die sommigen zouden kunnen maken; het gaat hierbij echter juist om het punt dat deze waarheid bewijst. Wellicht hebt u opgemerkt dat volgens de bijbelteksten de dag na de kruisiging een sabbat was. Vandaar dat men eeuwenlang blindelings heeft aangenomen dat de kruisiging op vrijdag plaatsvond.

Nu hebben wij met alle vier de evangeliën aangetoond dat de dag van de kruisiging „de Voorbereiding” werd genoemd: de voorbereidingsdag voor de sabbat. Maar voor welke sabbat?

Johannes' evangelie geeft het antwoord: „Het was Voorbereiding voor het Pascha”. „Want de dag van die sabbat was *groot*” (Joh. 19:14, 32).

Wat betekent „een grote sabbat”? Vraag het aan een Jood. Hij zal u zeggen dat dat een der jaarlijkse heilige dagen of feestdagen is. Ieder jaar vierden de Israëlieten zeven van dergelijke dagen — elk daarvan werd een sabbat genoemd! Jaarlijkse sabbatten vallen op bepaalde kalenderdagen, die in de verschillende jaren op verschillende dagen van de week vallen, zoals de Romeinse feestdagen die nu worden gevierd. Deze sabbatten kunnen bijvoorbeeld op een maandag vallen, of op een donderdag, of een zondag.

Als u de volgende teksten opslaat, zult u zien dat deze jaarlijkse heilige dagen allemaal sabbatdagen werden genoemd: Leviticus 16:31; 23:24, 26-32, 39 [zie i.h.b. de Lutherse vertaling].

Let op Mattheüs 26:2: „Gij weet, dat het over twee dagen [Pascha] is, en alsdan wordt de Zoon des mensen overgeleverd om gekruisigd te worden.” En als u dit hoofdstuk verder leest, zult u zien dat Jezus inderdaad *op het Pascha* werd gekruisigd!

En wat is het Pascha? In het twaalfde hoofdstuk van Exodus vindt u het verslag van het oorspronkelijke Pascha.

De Israëlieten doodden de lammeren en streken het bloed ervan aan de deurposten en de bovendorpel van hun huis, en ieder huis waar het bloed aldus was aangebracht, werd door de doodsengel overgeslagen en voor de dood gespaard. Na het Pascha volgde een heilige samenkomst of jaarlijkse sabbat.

Zie de data: „En in de eerste maand, op de *veertiende dag* der maand, zal HET PASCHA voor de Here zijn. Op de *vijftiende dag* der maand zal er een FEEST zijn Num. 28:16-17).

Het paschalam, dat ieder jaar op de 14e van de eerste maand, „Abib”, werd gedood, was een voorafschaduwning van Christus, het Lam Gods dat de zonde der wereld wegneemt. Christus is ons paschalam, geslacht voor ons (I Kor. 5:7).

Jezus werd geslacht op precies dezelfde dag dat ieder jaar het paschalam werd geslacht. Op de 14e Abib, de eerste maand van het Hebreeuwse jaar, werd Hij gekruisigd. En deze dag, het *Pascha*, was de dag vóór — en de voorbereiding op — *de feestdag*, of jaarlijkse grote sabbatdag, die op de 15e Abib viel.

Deze sabbat kan op iedere dag van de week vallen. Het komt vaak voor dat hij op donderdag valt, en wordt dan, ook tegenwoordig, op die dag gevierd. Bijvoorbeeld, deze „grote” sabbat viel of valt op donderdag in 1972, 1975, 1979, 1982, 1986, 1989.

En de Hebreeuwse kalender toont aan, dat in het jaar dat Jezus werd gekruisigd, de 14e Abib, de Pascha-dag, de dag waarop Jezus werd gekruisigd, een *woensdag* was. En de jaarlijkse sabbat viel op *donderdag*. Dit was de sabbat die naderbij kwam toen Jozef van Arimathea zich haastte om het lichaam van Jezus laat op die woensdagmiddag te begraven. Er waren in die week twee afzonderlijke sabbatten!

Op welke dag was de opstanding?

Welke dag van de week was nu de opstandingsdag?

De eersten die bij het graf kwamen om het te onderzoeken waren Maria Magdalena en haar metgezellen; dat was op de eerste dag van de week (zondag), 's morgens heel vroeg, toen het nog donker was en de zon begon op te komen, in de schemering (Markus 16:2; Lukas 24:1; Joh. 20:1).

Dit zijn de teksten waarvan de meeste mensen veronderstellen dat ze zeggen dat de opstanding op zondagmorgen bij zonsopgang plaatsvond. Maar dat zeggen ze niet!

Toen de vrouwen arriveerden, was het graf al open! Op dat tijdstip op zondagmorgen, toen het nog donker was, was Jezus daar niet! Let op wat de engel zegt: „Hij is hier niet, maar Hij is opgewekt” (zie Markus 16:6; Lukas 24:6; Matth. 28:5-6).

Bij zonsopgang die zondagmorgen was Jezus *reeds opgestaan!* Natuurlijk. Hij was immers in de late namiddag, tegen zonsondergang, uit het graf opgestaan!

En daar wij weten dat Christus op woensdagmiddag laat werd begraven, en dat de opstanding drie dagen later op precies dezelfde tijd van de dag plaatsvond, weten wij dat de opstanding van Christus laat op zaterdagmiddag geschiedde.

De sabbatdag eindigde bij zonsondergang. Het was laat op die dag, vóór het begin van de eerste dag van de week. Het was dus helemaal geen opstanding op zondag. Het was een opstanding op sabbat!

Vervulde Christus zijn teken?

Nu is dit alles gebaseerd op de veronderstelling dat Jezus het enige teken, dat Hij drie dagen en drie nachten in het graf zou zijn, inderdaad heeft vervuld. Al ons bewijsmateriaal is gebaseerd op de beweringen van Jezus van voor zijn kruisiging. Sommige bijbelcritici en doctoren in de godgeleerdheid vertellen ons echter dat Jezus zich vergiste: dat Hij slechts half zo lang in het graf was als Hij had verwacht. Laten wij bewijzen of Hij inderdaad precies die hoeveelheid tijd in het graf doorbracht die Hij had gezegd.

In Mattheüs 28:6 geeft de engel des Heren de volgende getuigenis, die wij nu als bewijs voorleggen: „Hij is hier niet, want Hij is opgewekt, *gelijk Hij gezegd heeft.*” En Hij is beslist niet opgestaan *GELIJK* Hij gezegd heeft, tenzij Hij op precies het TIJDSTIP dat Hij gezegd heeft, is opgestaan! Wij hebben nu dus het bewijs van de engel des Heren, opgetekend in het heilige Woord van God, dat Jezus inderdaad zijn teken vervulde: Hij was drie dagen en drie nachten in de aarde; Hij is inderdaad laat op sabbatmiddag opgestaan, en niet op zondagmorgen.

Nog een bewijs dat Christus de volledige tijdsduur die Hij verwachtte in het graf was, is te vinden in I Korinthe 15:3-4: „Want voor alle dingen heb ik u overgegeven, hetgeen ik zelf ontvangen heb: Christus is gestorven voor onze zonden, naar *de Schriften*, en Hij is begraven en ten derden dage opgewekt, naar *de Schriften.*”

Zijn dood en begrafenis waren in overeenstemming met de Schriften, niet ermee in strijd.

De derde dag die volgde op zijn begrafenis op woensdag was de sabbat; de drie volle dagen die in het graf werden doorgebracht, eindigden op zaterdagmiddag vlak voor zonsondergang, niet op zondagmorgen.

Op welke dag was de kruisiging?

Jezus werd op woensdag gekruisigd, op de middelste dag van de week. Hij stierf kort na 3 uur in de middag, en werd vóór zonsondergang die woensdag begraven. Tel nu drie dagen en drie nachten verder. Zijn lichaam lag woensdagnacht, donderdagnacht en vrijdagnacht in het graf: drie nachten. Het was daar eveneens gedurende het daglichtgedeelte van donderdag, vrijdag en zaterdag: drie dagen. Op zaterdag stond Hij op, op de sabbat, laat in de middag, kort voor zonsondergang, op hetzelfde tijdstip van de dag als waarop Hij werd begraven!

Het is veelzeggend dat Jezus in Daniels profetie van de „zeventig weken" (Dan. 9:24-27) „in de helft van de week" zou worden „uitgeroeid". Daar op deze profetie het principe van een dag voor een jaar van toepassing is, zodat deze 70e week een letterlijke zeven jaar werd, zou Christus na drieënhalf jaar te hebben gepredikt, worden „uitgeroeid", zoals ook is gebeurd, maar het is ook veelzeggend dat Hij tevens op de middelste dag van een letterlijke week werd „uitgeroeid".

Eerlijke bezwaren onderzocht

Iemand zal zeker de aandacht vestigen op Markus 16:9, daar hij meent dat deze tekst zegt dat de opstanding op zondag plaatsvond. Maar als u de hele zin leest, staat dat er helemaal niet. De uitdrukking „opgestaan was" is voltooide tijd. In welke toestand verkeerde Jezus vroeg op de eerste dag van de week? Staat er dat Hij „opstond"? Nee, vroeg op de eerste dag van de week, op de tijd dat Hij aan Maria Magdalena verscheen, *was* Hij opgestaan. Natuurlijk was Hij dat! Hij stond op laat in de middag daarvoor, dus was Hij vanzelfsprekend op zondagmorgen opgestaan. Deze tekst weerlegt in geen enkel opzicht de andere teksten die wij hebben gegeven.

Een andere passage die verwarring kan wekken is Lukas 24:21: „Maar met dit al is het thans reeds de derde dag, sinds dit geschied is." „Dit" (of „deze dingen"; *Statenuert.*) omvat alle gebeurtenissen met betrekking tot de opstanding: de gevangenneming van Jezus, het proces tegen Hem, de kruisiging, en, tenslotte, het verzegelen en bewaken van het graf op de volgende dag, donderdag. Lees de verzen 18-20, die „dit" of „deze dingen" weergeven, en tevens Mattheüs 27:62-66. „Deze dingen" waren pas volledig toen de wacht was geplaatst, op donderdag. En de tekst zegt dat die zondag de derde dag was sinds deze dingen hadden plaatsgevonden. Zondag is inderdaad de derde dag sinds donderdag. Het was echter niet de derde dag sinds vrijdag, zodat met deze tekst een vrijdagse kruisiging niet kan worden bewezen.

Er is nog één laatste, doorslaggevend bewijs van deze waarheid.

Een belangrijke tekst die bewijst dat er in die week twee sabbatten waren, wordt in nagenoeg iedere vertaling verkeerd weergegeven.

Sla Mattheüs 28:1 op. In de meeste vertalingen staat „Na afloop van de sabbat" of „laat na de sabbat". Merk op dat deze versies het woord 'sabbat' in enkelvoud weergeven. In het oorspronkelijke Grieks echter staat het woord in het meervoud: „Na de SABBATTEN" is de juiste vertaling.

Volgens Markus 16:1 kochten Maria Magdalena en haar metgezellen hun specerijen voor de zalving van het lichaam van Jezus pas nadat de sabbat was afgelopen. Pas daarna konden zij die klaarmaken. Toch rustten zij, na het bereiden van de specerijen, op de sabbatdag naar het gebod! (Lukas 23:56.)

Lees deze teksten heel nauwkeurig.

Er is slechts één mogelijke verklaring: Na de jaarlijkse *grote sabbat, de feestdag van de dagen der Ongezuurde Broden — die op donderdag viel — kochten en bereidden deze vrouwen op vrijdag hun specerijen, en vervolgens rustten zij op de wekelijkse sabbat, zaterdag, naar het gebod (Ex. 20:8-11).*

Een vergelijking van deze twee teksten bewijst dat er die week TWEE sabbatten waren, gescheiden door een werkdag. Anders spreken deze teksten elkaar tegen.

Voor het bewijs van de heidense oorsprong van langgekoesterde dagen als Pasen en Kerstmis kunt u ons schrijven om onze gratis boekjes over deze twee onderwerpen.

De schokkende waarheid is dat u nergens in de Bijbel enige wettiging van deze twee feestdagen kunt vinden. Het is tijd de bron van onze religieuze overtuigingen te ontdekken en uit te vinden of wij ons eraan moeten houden.